

Η Κύπρος δεν είναι «βαρίδι» - Του Μάξιμου Χαρακόπουλου

/ [Γνώμες](#)

Μισός αιώνας συμπληρώνεται από το θλιβερό θέρος της εισβολής του Αττίλα στην μαρτυρική Μεγαλόνησο και της παράνομης τουρκικής κατοχής του 37% του εδάφους της. Έτσι, η μεγάλη ελπίδα που συγκλόνισε τις καρδιές των Ελλήνων με την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ το 1955, αλλά και την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960, κατέληξε σε μια ακόμη τραγωδία για τον ελληνισμό. Νεκροί, αγνοούμενοι, δεκάδες χιλιάδες εκτοπισμένοι, τα θύματα της τουρκικής βαρβαρότητας. Εκκλησίες και Μονές, πολιτιστικά μνημεία, διαχρονικοί και αδιάψευστοι μάρτυρες της ελληνικής παρουσίας καταστράφηκαν ή βεβηλώθηκαν. Και

ένα κράτος ακρωτηριασμένο, που έπρεπε να περιθάλψει την ανέστια προσφυγιά. Μια κατάληξη για την οποία ευθύνες βαραίνουν και τη δική μας πλευρά, καθώς με εγκληματικά λάθη ή παραλείψεις επιτρέψαμε στην Τουρκία να βρει ορθάνοιχτες Κερκόπορτες για να εκτελέσει το βάρβαρο σχέδιό της.

Έκτοτε, κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι του χρόνου. Αλλεπάλληλες οι προσπάθειες για την επίλυση του Κυπριακού από τη διεθνή κοινότητα. Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ποικίλες πρωτοβουλίες για διαπραγματεύσεις. Όλες έπεφταν στο κενό. Με υπαιτιότητα της Τουρκίας, η οποία δεν ενδιαφερόταν για λύση που δεν θα εξασφάλιζε τη διαιώνιση της κατοχικής της παρουσίας, δεν θα νομιμοποιούσε το τετελεσμένο έγκλημα και την αλλοίωση του πληθυσμού με την μεταφορά εποίκων. Μοναδική εξαίρεση η απόρριψη από τους Ελληνοκύπριους, με συντριπτική πλειοψηφία, πριν από 20 χρόνια, του περιβόητου σχεδίου Ανάν. Οι Κύπριοι τότε φοβήθηκαν, ευλόγως, ότι οι πρόνοιες του σχεδίου άνοιγαν τον δρόμο στην κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως προειδοποίησε ο αείμνηστος Τάσσος Παπαδόπουλος.

Αυτή, όμως, η, ακόμη και ακρωτηριασμένη εδαφικά, οντότητα, που βρίσκεται διαρκώς υπό την τουρκική δαμόκλειο σπάθη, συνιστά το τελευταίο ασφαλές καταφύγιο των κατοίκων της Κύπρου. Και ταυτόχρονα συνεχίζει να επιτελεί, όπως πράττει από την μυκηναϊκή εποχή, το ρόλο του προμαχώνα του Ελληνισμού αλλά και της Ορθοδοξίας στην ευρύτερη Μέση Ανατολή. Αποτελεί, επομένως, ασυγχώρητη ιστορική άγνοια και πολιτική μυωπία η θέση κάποιων Ελλαδιτών ότι η Κύπρος είναι «βαρίδι» στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, που εμποδίζει την εξομάλυνσή τους. Αντίθετα από την γείτονα που έχει σαφή γνώση της γεωστρατηγικής αξίας της Κύπρου. Όπως, χωρίς περιστροφές αποκάλυψε ο Νταβούτογλου, στο βιβλίο του «Στρατηγικό Βάθος», «ακόμη κι αν δεν υπήρχε ούτε ένας μουσουλμάνος Τούρκος εκεί, η Τουρκία όφειλε να διατηρεί ένα Κυπριακό ζήτημα».

Έτσι, λοιπόν, η Άγκυρα όλα αυτά τα χρόνια και με όλες τις κυβερνήσεις της, εργάζεται με προσήλωση για την υλοποίηση του απώτερου στόχου της, που δεν είναι άλλος από τον έλεγχο ολόκληρου του νησιού. Γι' αυτό ενισχύει και αναβαθμίζει τη στρατιωτική της παρουσία. Και δεν συζητά καν την απόσυρση των κατοχικών δυνάμεων, σε ένα προτεινόμενο πλαίσιο λύσης. Όπως έκανε και κατά τις σχετικά πρόσφατες συνομιλίες στο Κραν Μοντανά. Ούτε βεβαίως την κατάργηση των εγγυήσεων και του επεμβατικού δικαιώματος, που αποτελούν μια απαράδεκτη συνθήκη για ένα σύγχρονο κράτος, το οποίο μάλιστα είναι μέλος της

ΕΕ.

Επιπροσθέτως, προχωρά σε απροκάλυπτες κινήσεις κατάληψης της νεκρής ζώνης, και προωθεί σχέδια εγκατάστασης πληθυσμού στην κατεχόμενη Αμμόχωστο. Δεν διστάζει δε με το πολεμικό της ναυτικό να τρομοκρατεί πλοία ξένων εταιρειών που διεξάγουν έρευνες για φυσικό αέριο στην κυπριακή ΑΟΖ. Τέλος, για να επιβάλει τις επιδιώξεις της βάζει τους εγκάθετους της στην ηγεσία του ψευδοκράτους να κρατούν τη σκληρή γραμμή των δύο κρατών, αναμένοντας και άλλες υποχωρήσεις από την ελληνοκυπριακή πλευρά, που υποτίθεται θα αποτρέψουν την νομιμοποίηση της διχοτόμησης.

Ωστόσο, αν και το τοπίο στο Κυπριακό δείχνει και είναι καταθλιπτικό, ως προς τις προοπτικές του, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν είναι σε αδύναμη θέση. Αντιθέτως, οι εξελίξεις στην Μέση Ανατολή απέδειξαν τη στρατηγική της σημασία, τον σημαίνοντα και εποικοδομητικό ρόλο που μπορεί να παίξει σε ένα πυρακτωμένο περιφερειακό και διεθνές περιβάλλον. Αρκεί αυτή η ευκαιρία να αξιοποιηθεί καταλλήλως, με μια πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, που θα ενισχύσει το ειδικό βάρος της Κύπρου.

Επιπλέον, είναι χρέος Αθήνας και Λευκωσίας να συντονίσουν τον βηματισμό τους και να καταστεί καθαρό στην Άγκυρα ότι το μέτωπο είναι ενιαίο, ολοκλήρου του ελληνισμού. Γιατί η μοίρα της Κύπρου θα σφραγίσει και την μοίρα της Ελλάδας. Η παρουσία, επομένως, του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στην μαύρη επέτειο της τουρκικής εισβολής στην Μεγαλόνησο, σε ελάχιστη απόσταση από τις ντροπιαστικές φιέστες του Τούρκου Προέδρου Ταγίπ Ερντογάν, στέλνει το σωστό μήνυμα. Συνεχίζουμε μέχρι την ημέρα που όλη η Κύπρος θα είναι ελεύθερη, ενωμένη, ευρωπαϊκή.

Ο [Μάξιμος Χαρακόπουλος](#) είναι βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, πρώην υπουργός.